

อ่านเมื่อวันที่..... 19 ส.ค. 2555

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๑๔/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๙๒ /๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายสำราญ พุดขุนทด

ผู้ฟ้องคดี

{

นางสาวสมศรี หลงโตดา ที่ ๑

นายทวี หลงโตดา ที่ ๒

นายมนตรี หลงโตดา ที่ ๓

นางปราณี ชินวงศ์ ที่ ๔

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้ว ที่ ๕

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๖

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๘๗/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง)

/เดิมคดีนี้...

เดิมคดีนี้เป็นคดีของศาลจังหวัดสระแก้ว ต่อมาได้โอนมาเป็นคดีของศาลปกครองระยอง ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๕๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินมือเปล่าจำนวนหลายแปลง โดยที่ดินแปลงพิพาทตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๗๔ ไร่ มีอาณาเขตทิศเหนือติดที่ดินของนายเคน แสนลา ทิศใต้ติดที่ดินของนางอำนาจ พรมพิทักษ์หรือมงคล ทิศตะวันออกติดถนนสาธารณะประโยชน์ และทิศตะวันตกติดคลองขี้เหล็ก ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ซื้อและรับโอนสิทธิครอบครองโดยเสียค่าตอบแทนมาโดยสุจริต ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทด้วยการปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มพื้นที่จนถึงปัจจุบัน โดยไม่มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้าน ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีไปขออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อ้างว่าได้ออก ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปแล้ว คือ ที่ดินแปลงเลขที่ ๒๒ เนื้อที่ ๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา แปลงเลขที่ ๒๐ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ แปลงเลขที่ ๘ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ และแปลงเลขที่ ๒๑ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ ไร่รวม ส.ป.ก. กลุ่มที่ ๔๒๔๒ จึงไม่สามารถดำเนินการออก ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ให้ผู้ฟ้องคดีได้อีก ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อขอให้ไปดำเนินการร้องขอให้เพิกถอนการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) แปลงพิพาท กับมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ เพื่อขอให้เพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และให้ถ้อยคำหรือพยานหลักฐานที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานโดยละเอียด ทำให้ไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้นำที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีครอบครองและทำประโยชน์อยู่มาขออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการขออนุญาตหนังสือดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

/ได้ออก...

ได้ออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสำคัญผิด และประมาทเลินเล่อ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการขาดรายได้ในการตัด ต้นยูคาลิปตัสขาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงต้องร่วม รับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้นำไปออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จำนวน ๔ แปลง เนื้อที่รวม ๓๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา

๒. ห้ามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าไปยุ่งเกี่ยวในที่ดินพิพาทดังกล่าว

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกเพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขต ปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) จำนวน ๔ แปลง ดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วัน นับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกไม่ปฏิบัติตาม ขอให้ถือเอาคำพิพากษาของ ศาลแทนการแสดงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ละคนร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัด จากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะเพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูป ที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) เสร็จสิ้น

๕. ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกร่วมกันชำระค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความ แทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า เดิมที่ดินพิพาทมีนายจำปี หลงโตดา บิดาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นเจ้าของและเป็นผู้ครอบครอง ทำประโยชน์มาประมาณ ๒๐ ปี โดยได้ครอบครองและทำประโยชน์ปลูกพืชไร่และ ต้นยูคาลิปตัสส่วนหนึ่ง และบางส่วนไปให้ผู้อื่นเช่าปลูกต้นยูคาลิปตัส ที่ดินพิพาทไม่มี เอกสารสิทธิใดๆ และการครอบครองของนายจำปีนั้นไม่เคยมีผู้ใดโต้แย้งคัดค้านแต่อย่างใด ซึ่งเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียงต่างก็ทราบดี ต่อมาเมื่อทางราชการได้ประกาศว่าที่ดินแปลง ดังกล่าวและที่ดินในบริเวณใกล้เคียงเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ผู้ครอบครอง ทำประโยชน์แจ้งความประสงค์ขออนุญาตเอกสารสิทธิ (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ได้ นายจำปีจึงได้

/แจ้งความ...

แจ้งความประสงค์ขอออกเอกสารสิทธิดังกล่าว ซึ่งทางราชการได้ตรวจสอบคุณสมบัติของนายจำปีแล้วเห็นว่ามีความคุณสมบัติในการขอออกเอกสารสิทธิดังกล่าวได้ ต่อมานายจำปีได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงขอรับมรดกในสิทธิในที่ดินแปลงพิพาทดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีสิทธิในที่ดินพิพาทและเอกสารการซื้อขายที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยทุจริตเพื่ออ้างเป็นประเด็นฟ้องคดีเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทเพื่อตนเองแต่อย่างใด รวมทั้งไม่มีคุณสมบัติที่จะขอออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างสิทธิในที่ดินพิพาทจึงได้บอกกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีออกไปจากที่ดิน แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย จึงไม่อาจเป็นคู่ความได้ และผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท เนื่องจากเดิมที่ดินพิพาทดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม ตำบลสระขวัญ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลเขาสามสิบ ตำบลเขาฉกรรจ์ ตำบลพระเพลิง กิ่งอำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลห้วยโจด ตำบลวัฒนานคร ตำบลท่าเกวียน อำเภอวัฒนานคร ตำบลไพรเตี้ย ตำบลไพรทอง ตำบลเบญจขร ตำบลชัยมะกรูด ตำบลคลองหาด ตำบลไทยอุดม ตำบลคลองไก่อี้น อำเภอลองหาด ตำบลผ่านศึก ตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ และตำบลคลองหินปูน ตำบลตาหลังใน ตำบลทุ่งมหาเจริญ ตำบลวังใหม่ ตำบลวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประกาศแจ้งให้บุคคลที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์อยู่ในพื้นที่เขตปฏิรูปโดยไม่มีเอกสารสิทธิมาขอออกเอกสารสิทธิ (ส.ป.ก.๔ - ๐๑) ได้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๘ นายจำปี หลงโตะได้นำเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกสำรวจที่ดินเพื่อจัดทำแผนที่ โดยมีนายน้อย เบญขุนทด ผู้ปกครองท้องที่ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในขณะนั้น เป็นพยานในการนำรังวัดที่ดินพิพาทคือแปลงที่ ๘ กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๓๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา ไม่มีผู้ใดคัดค้านรวมทั้ง

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีด้วย นายจำปีได้ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ว่านายจำปีได้ครอบครองที่ดินพิพาทโดยซื้อมาจากนายบุญ กรงวัง และได้ปลูกข้าวโพดเต็มพื้นที่ เมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการรังวัดที่ดินพิพาทแล้วจึงได้นำเสนอคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างการพิจารณานายจำปีได้เสียชีวิต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นบุตรของนายจำปีได้ขอรับมรดกสิทธิในที่ดินพิพาทเพื่อขอกระจายสิทธิ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงนำเรื่องเสนอคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินพิจารณา ต่อมาคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วได้มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๔๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมแล้ว มิใช่เป็นการกระทำโดยผิดหลง สำคัญผิดและประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการขายต้นยูคาลิปตัส เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปลูกต้นยูคาลิปตัสในที่ดินพิพาท

ศาลปกครองชั้นต้นได้ไต่สวนคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้วปรากฏว่า นายอนุชา ภูมิรินทร์ ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดี ให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ผู้ฟ้องคดีได้ที่ดินพิพาทมาโดยการซื้อจากบริษัท สวนกิตติ จำกัด ตามสัญญาโอนสิทธิการครอบครองที่ดิน ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๒ ที่ดินพิพาทไม่มีสิ่งปลูกสร้าง เดิมที่ดินพิพาทตั้งอยู่ตำบลตาหลังใน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี ต่อมาได้มีการแบ่งเขตพื้นที่ใหม่ที่ที่ดินพิพาทจึงอยู่ในเขตตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว และผู้ฟ้องคดีได้ซื้อที่ดินอีก ๒ แปลง จากบริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๒๓ ไร่เศษ และ ๖ ไร่เศษ รวม ๓ แปลง เนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ ๒ งาน ๘๘ ตารางวา เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีได้ปลูกต้นยูคาลิปตัสรอบแรกโดยใช้เมล็ด มีระยะเวลาการปลูก ๖ ปี ถึง ๗ ปี และได้ตัดขายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ในรอบที่สองได้ปลูกโดยใช้กล้าไม้สายพันธุ์ เค ๕๒ มีระยะเวลาการปลูก ๕ ปี และได้ตัดขายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่วนรอบที่สามได้ใช้ต้นตอเดิมให้ต้นไม้เกิดขึ้นเองขณะนี้มีอายุ ๖ ปี แล้ว และยังไม่ได้ตัดขาย ผู้ฟ้องคดีได้ปลูกต้นยูคาลิปตัส

/ในที่ดิน...

ในที่ดินเดิมแปลงทั้ง ๗๔ ไร่ ดังนั้น ปัจจุบันที่ดินพิพาทจึงมีต้นยูคาลิปตัสสายพันธุ์ เค ๕๒ ปลูกอยู่เต็มพื้นที่ ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อต้นยูคาลิปตัสสายพันธุ์ เค ๕๒ มาจากบริษัท อะโกร ไลน์ส จำกัด ตามสัญญาส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเชิงพาณิชย์ตามสัญญาเลขที่ สก.๐๐๑/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ในการปลูกรอบที่สาม แม้จะเป็นการปลูกโดยใช้ต้นต่อเดิม แต่บริษัท อะโกร ไลน์ส จำกัด ก็ได้ทำสัญญาส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็ว (ประกันราคารับซื้อ ไม้หน่อ) ตามสัญญาเลขที่ สมท.๐๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ การปลูกในรอบที่สาม จะครบกำหนดตัดในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขต ปฎิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปแล้ว ผู้ฟ้องคดี จึงยังไม่ตัดต้นไม้ในรอบที่สามเพราะต้องการใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้ทำการโต้แย้งการออกเอกสาร ส.ป.ก.๔-๐๑ ข ดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ไปให้ถ้อยคำยืนยันสิทธิของตนเองโดยมี นายสมนึก เสงทรัพย์ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นพยาน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็ไม่ได้ ดำเนินการอย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถ้อยคำสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นพี่น้องกันและเป็นบุตรของนายจำปี หลงโตะตา เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นายจำปีและครอบครัวได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ในขณะที่ที่ดินพิพาทเป็นป่าดงดิบ ครอบครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และราษฎรข้างเคียงต่างเข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทและ ที่ดินแปลงข้างเคียงโดยปลูกข้าวโพดและข้าว แต่จำไม่ได้ว่าทำประโยชน์เนื้อที่เท่าใด และได้ทำไร่เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มาทำงานรับจ้างที่กรุงเทพมหานคร และย้ายมาทำงานที่เมืองพัทยา แต่ก็ได้กลับไปยังภูมิลำเนาเดิมเป็นครั้งคราวและทราบว่า นายจำปีได้นำที่ดินพิพาทไปให้ บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้าปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มพื้นที่ แต่ไม่ทราบว่าให้เช่าเมื่อใด และค่าเช่าเท่าใด ส่วนที่ดินของนายเคนที่อยู่ด้านทิศเหนือไม่ได้ ปลูกต้นยูคาลิปตัส ที่ดินด้านทิศใต้ ๒ แปลง ปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มพื้นที่เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แยกย้ายไปทำงานต่างจังหวัด เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คงเหลือนายจำปีและนางหลอดยังคงอยู่ในที่ดินพิพาท เดิมนายจำปีและนางหลอดปลูกบ้านอาศัยอยู่ในที่ดินพิพาท แต่ต่อมาภายหลังได้ย้ายมา

/ปลูกบ้าน...

ปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านซึ่งอยู่ห่างจากที่ดินพิพาทประมาณ ๕๐๐ เมตร และหลังจากให้บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้าก็ไม่ได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสอยู่เต็มพื้นที่มีลักษณะต้นสูงใหญ่เข้าใจว่าตัดขายได้แล้ว ส่วนที่ดินพิพาทจะมีการตัดต้นยูคาลิปตัสขายมาก็ครั้ง ไม่ทราบ ก่อนที่นายจำปีจะเสียชีวิต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปทำงานต่างจังหวัด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยังคงอยู่กับนางหลอด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เคยเห็นสัญญาเช่าที่ดินพิพาทระหว่าง นายจำปี กับบริษัท สวนกิตติ จำกัด แต่ทราบจากคำบอกกล่าวของนายจำปีและทราบว่า เป็นการให้เช่า ๕ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือ พ.ศ. ๒๕๓๙ นายจำปีเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งการให้เช่าดังกล่าวมารดาและพี่น้องทุกคนต่างทราบดี การทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท นายจำปี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เคยปลูกข้าว ข้าวโพด และอ้อยแต่ไม่เคยปลูกต้นยูคาลิปตัส นายจำปีสามารถเขียนหนังสือได้เอง ส่วนนางหลอดไม่สามารถเขียนหนังสือได้ต้องใช้วิธีพิมพ์ลายนิ้วมือ หลังจากจัดงานศพนายจำปีแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้กลับไปประกอบอาชีพส่วนตัวที่จังหวัดอื่น สำหรับการรังวัดแบ่งแปลงที่ดินให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้นำเจ้าหน้าที่ไปรังวัดแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งของแปลงตนเองด้วย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ให้ถ้อยคำในบันทึกการนำทำการรังวัดว่าได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และได้ที่ดินมาโดยการรับมรดก นายจำปีและนางหลอด รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดี ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เคยปลูกต้นยูคาลิปตัสแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ในบันทึกการนำทำการรังวัดว่าการทำประโยชน์ในที่ดินเป็นสวนปลูกยูคาลิปตัสเนื่องจากที่ดินได้ใช้ประโยชน์ปลูกต้นยูคาลิปตัสไว้แล้ว ส่วนนายสมชาย ธนรัตน์โสภณ นิติกร ๗ ๖ ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำสรุปความได้ว่า ที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินฯ ประกาศเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ และในการจัดที่ดินให้ราษฎรได้มีการกำหนดเขตที่ดินกันใหม่ภายในเขตพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยมีได้มีการนำพื้นที่ทั้งหมดไปจัดให้ราษฎร และขณะนี้การจัดที่ดินให้ราษฎรยังไม่แล้วเสร็จ การจัดทำโครงการดังกล่าวเป็นการจัดที่ดินที่มีราษฎรครอบครองทำกินอยู่เดิมเท่านั้น มิได้เป็นการนำที่ดินว่างเปล่าไปจัดให้ราษฎร

/แต่ประการใด...

แต่ประการใด สำหรับขั้นตอนการจัดที่ดินให้ราษฎรจะใช้วิธีให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันนัดราษฎรที่อยู่ในพื้นที่มาชี้เขตที่ดินของตน และเมื่อถึงวันนัดรังวัดหากรายใดไม่อยู่ราษฎรที่อยู่ข้างเคียงสามารถชี้เขตแทนได้ด้วย หลังจากนั้นจะนำผลการรังวัดเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพื่อทำการสอบสวนสิทธิ สำหรับการสอบสวนสิทธิจะใช้วิธีให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันนัดราษฎรแล้วส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อสอบสวนสิทธิ เมื่อสอบสวนสิทธิเสร็จจะนำเสนอคณะกรรมการคัดเลือกเกษตรกรของอำเภอ ซึ่งมีนายอำเภอเป็นประธาน มีผู้แทนส่วนราชการระดับอำเภอและมีกำนันผู้ใหญ่บ้านร่วมเป็นคณะกรรมการฯ มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของเกษตรกรซึ่งจะมีสิทธิได้รับเอกสารสิทธิ หลังจากนั้นจะนำเสนอคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพื่ออนุมัติให้เกษตรกรรายใดได้รับเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ เมื่อคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอนุมัติแล้วจึงสามารถออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ให้ราษฎรได้ สำหรับคุณสมบัติของเกษตรกรที่มีสิทธิได้รับ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ จะเป็นไปตามข้อ ๘ (๑) ของระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับที่ดินพิพาทจำไม่ได้ว่ามีการรังวัดเมื่อใด เนื่องจากขณะนั้นพยานมิได้ปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว แต่จากการตรวจสอบเอกสารทราบว่านายจำปีเป็นผู้นำชี้ที่ดินให้ทำการรังวัด และตามคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินปรากฏว่า นายจำปีได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท พยานเคยเข้าไปในพื้นที่พิพาทเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๔ เห็นว่าที่ดินพิพาทมีต้นยูคาลิปตัสปลูกอยู่แต่ไม่แน่ใจว่าปลูกอยู่เต็มพื้นที่หรือไม่ ต้นยูคาลิปตัสสูงใหญ่คาดว่ามีอายุประมาณ ๔ ปี และไม่เห็นบ้านเรือนอยู่ในที่ดินพิพาทก่อนนัดรังวัดที่ดิน เกษตรกรหรือราษฎรไม่จำเป็นต้องยื่นคำขอเอกสารสิทธิแต่อย่างใดในวันรังวัดหากเจ้าของผู้ครอบครองที่ดินไม่อยู่ เจ้าของที่ดินข้างเคียงสามารถชี้เขตแทนได้โดยไม่จำเป็นต้องมีใบมอบอำนาจ และในวันทำการรังวัดที่ดินหากมีผู้นำชี้ว่าเป็นที่ดินของตนเองครอบครองและข้างรังวัดเชื่อ ก็จะมีรังวัดที่ดินแปลงนั้นให้บุคคลดังกล่าวและในขั้นตอนการสอบสวนสิทธิหากบุคคลดังกล่าวยืนยันว่าเป็นที่ดินของตนเองครอบครองและผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันให้การรับรอง คณะกรรมการคัดเลือกเกษตรกรของอำเภอก็จะเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวจริง นอกจากนั้น

/นายสมนึก...

นายสมนึก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ได้ให้ถ้อยคำกับพยานว่าที่ดินพิพาทเดิมเป็นของนางหลอด ต่อมาได้ขายให้นายเพ็ง สงกา และเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๒ นายเพ็งได้ขายให้กับบริษัท สวนกิตติ จำกัด และปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๒ บริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ขายให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ฟ้องคดีได้ทำประโยชน์โดยปลูกต้นยูคาลิปตัส มาตลอด ตัดขายไปแล้ว ๒ ครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เคยเข้าทำประโยชน์ ในที่ดินพิพาท

บริษัท สวนกิตติ จำกัด ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลว่า เดิมที่ดินพิพาท เป็นของนางหลอด หลงโตะตา ได้ขายให้นายเพ็ง สงกา และนายเพ็งได้ขายให้กับบริษัท สวนกิตติ จำกัด เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินมือเปล่า ตั้งอยู่ทุ่งวิบาก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลตาหล่งใน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี เนื้อที่ ๗๔ ไร่ บริษัท สวนกิตติ จำกัด ซื้อมาในราคาไร่ละ ๒,๗๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๙๙,๘๐๐ บาท โดยมีสัญญาซื้อขายลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ แผนที่รังวัดประกอบสัญญาซื้อขายและหนังสือยินยอมให้เข้า ทำประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งมีนายเพ็งและนางหลอดลงลายมือชื่อและลายพิมพ์นิ้วมือไว้เป็น หลักฐาน ปรากฏตามเอกสารที่ส่งศาล บริษัท สวนกิตติ จำกัด ซื้อที่ดินพิพาทมาเพื่อยื่นขอ อนุญาตเช่าจากกรมป่าไม้ แต่เนื่องจากที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นแปลงกระโดด (แปลงที่ดินไม่ ติดต่อกับที่ดินแปลงอื่นของบริษัท สวนกิตติ จำกัด) จึงไม่เหมาะสมต่อการจัดการและยื่นขอ เช่าจากกรมป่าไม้ให้เป็นที่ดินผืนใหญ่ได้ บริษัท สวนกิตติ จำกัด จึงขายที่ดินพิพาทให้แก่ ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๒ และนายเพ็งซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลว่า พยานเป็นผู้ขายที่ดินพิพาทให้บริษัทสวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๕๐ ไร่ เท่านั้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๗๔ ไร่ นั้น พยานไม่ทราบว่าจำนวนเนื้อที่ที่เพิ่มขึ้น ๒๔ ไร่ เป็นของผู้ใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าที่ดิน พิพาทเป็นที่ดินของรัฐอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีซื้อที่ดินแปลงทุ่งวิบาก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลตาหล่งใน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี (ปัจจุบันคือ จังหวัดสระแก้ว) ซึ่งเป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิมาจากบริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ประมาณ ๗๔ ไร่ ตามหนังสือสัญญาโอนสิทธิการครอบครองที่ดิน ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๒ และได้ทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทต่อเนื่องมาโดยตลอด กล่าวคือ ได้ปลูกต้นยูคาลิปตัสครั้งแรกโดยใช้เมล็ดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ระยะเวลาการปลูก ๖ ปี

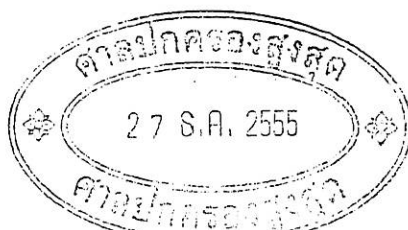
/ตัดขาย...

ตัดขายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และปลูกรุ่นที่สองโดยซื้อกล้าไม้พันธุ์ เค ๕๒ จากบริษัท อะโกร ไลน์ส จำกัด ตามสัญญาส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเชิงพาณิชย์ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ ระยะเวลาการปลูก ๕ ปี ตัดขายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ รวมทั้งปลูกรุ่นที่สาม โดยใช้ต้นต่อเดิมและยังคงได้รับการประกันราคาซื้อไม้หน่อจากบริษัท อะโกร ไลน์ส จำกัด ตามสัญญาส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็ว ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ โดยสามารถตัดขายได้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่ผู้ฟ้องคดียังมีได้ตัดขายเนื่องจากทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้นำที่ดินพิพาทไปออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยในระหว่างพิจารณาคดีผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกรับข้อเท็จจริงตรงกันว่า ณ วันที่มีการฟ้องคดีนี้ที่ดินพิพาทใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มพื้นที่และสามารถตัดขายได้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานภาพถ่ายที่ผู้ฟ้องคดีส่งศาลที่แสดงว่าที่ดินพิพาทใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัสอยู่เต็มแปลงกรณีจึงรับฟังข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองและเป็นผู้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาทในวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ สำหรับข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้การว่าที่ดินพิพาทเป็นของนายจำปี หลงโตดา เดิมใช้ปลูกพืชไร่และต้นยูคาลิปตัส รวมทั้งได้นำที่ดินบางส่วนไปให้ บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้าปลูกต้นยูคาลิปตัส แต่เมื่อศาลได้สวนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับให้ถ้อยคำว่านายจำปีและครอบครัวได้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกข้าวและข้าวโพด และไม่เคยใช้ที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสมาก่อนจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แยกย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่นโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปทำงานรับจ้างที่กรุงเทพมหานคร คงเหลือนายจำปีและนางหลอดทำกินอยู่ในที่ดินพิพาท และได้รับการบอกกล่าวจากนายจำปีและนางหลอดว่าเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือ พ.ศ. ๒๕๓๙ นายจำปีได้นำที่ดินพิพาทไปให้ บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้าปลูกต้นยูคาลิปตัส สัญญาเช่า ๕ ปี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เคยเห็นสัญญาเช่าแต่อย่างใด โดยบริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มแปลง หลังจากให้เช่าแล้ว นายจำปีก็ไม่ได้เข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินพิพาทอีก และหลังจากนายจำปีเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และจัดงานศพเสร็จแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แยกย้ายไปประกอบอาชีพที่จังหวัดอื่นเช่นเดิม ศาลเห็นว่าแม้ข้อเท็จจริงจะยังรับฟังไม่ยุติว่าในขณะที่นายจำปียื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดินเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘

/นายจำปี...

นายจำปีได้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาทหรือไม่ แต่ก็สามารถรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นายจำปีและนางหลอด รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เคยปลูกต้นยูคาลิปตัสในที่ดินพิพาทมาก่อน ทั้งนี้ตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่างแยกย้ายไปรับจ้างหรือประกอบอาชีพที่จังหวัดอื่น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กลับมายื่นคำขอรับมรดกที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ และได้ยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดินโดยอ้างในแบบสอบสวนสิทธิว่าได้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นการให้ถ้อยคำที่ไม่เป็นความจริง นอกจากนี้ แม้ว่านายสมนึก เสงทรัพย์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ในฐานะผู้ปกครองท้องที่จะได้เคยให้การรับรองไว้ในคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ถือครองที่ดินพิพาทอยู่จริงก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้แย้งว่าการออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ว่าผู้ฟ้องคดีซื้อที่ดินพิพาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้ทำประโยชน์เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยปลูกต้นยูคาลิปตัสและไม่เคยทอดทิ้งที่ดินแต่อย่างใด โดยมีนายสมนึกลงชื่อเป็นพยาน และต่อมานายสมนึกได้ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๘ ยืนยันว่าเดิมที่ดินพิพาทเป็นของนางหลอดได้ขายให้นายเพ็ง สงกา และนายเพ็งได้ขายให้ บริษัท สวนกิตติ จำกัด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ รวมทั้งในปีเดียวกัน บริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ขายให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ปลูกต้นยูคาลิปตัสในที่ดินพิพาทมาโดยตลอดและได้ตัดขายไปแล้ว ๒ ครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กับพวกไม่เคยเข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทเลย ซึ่งสอดคล้องกับคำชี้แจงและพยานหลักฐานที่บริษัท สวนกิตติ จำกัด ส่งศาล ระบุว่านายเพ็งได้ขายที่ดินแปลงทุ่งวิบาก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลตาหล้งใน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรีให้แก่บริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๗๔ ไร่ราคาไร่ละ ๒,๗๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายที่ดินและโอนสิทธิครอบครองที่ดิน ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ และหนังสือยินยอมให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ โดยมีลายมือชื่อนายเพ็งและลายพิมพ์นิ้วมือ นางหลอดเป็นผู้ให้ความยินยอม นอกจากนั้น ยังปรากฏรูปแผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งของที่ดิน

/ที่มี...

ที่มีการทำสัญญาซื้อขายแนบท้ายหนังสือยินยอมดังกล่าวโดยมีลายมือชื่อนายเพ็งและ
 ลายพิมพ์นิ้วมือนางหลอดกำกับในรูปแผนที่ ซึ่งที่ดินที่ซื้อขายมีตำแหน่งที่ตั้งตรงกับ
 ที่ดินพิพาท คือ ทิศตะวันออกจดทางสาธารณประโยชน์และทิศตะวันตกจดคลองขี้เหล็ก
 และแม่น้ำเพ็งจะชี้แจงต่อศาลว่าตนได้ขายที่ดินให้บริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๕๐ ไร่
 มิใช่เนื้อที่ ๗๔ ไร่ ส่วนที่ดินที่เหลืออีก ๒๔ ไร่ ไม่ทราบว่าเป็นของใคร แต่คำชี้แจงของนายเพ็ง
 ก็ได้ขัดแย้งกับคำชี้แจงของ บริษัท สวนกิตติ จำกัด ดังกล่าวและไม่อาจหักล้างพยานเอกสาร
 ที่บริษัท สวนกิตติ จำกัด ส่งศาล กรณีจึงรับฟังเป็นยุตินายจำปีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิใช่เป็นผู้ถือครองที่ดินพิพาทและมีใช่เป็นผู้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาท
 ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน
 (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มี
 คุณสมบัติที่จะได้รับเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ นั้น ศาลเห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
 ประเด็นข้อพิพาทในคดีนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะมีคุณสมบัติได้รับเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑
 จากทางราชการหรือไม่ เป็นเรื่องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะต้องพิจารณา
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ข้ออ้างดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้

ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่
 เพียงใด คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ปลูกต้นไม้ถาวรในที่ดินพิพาทและสามารถตัดขายได้ในปี
 พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่ยังไม่ได้นำมาขายเพราะต้องการเก็บไว้ใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี
 ศาลเห็นว่าแม้ว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะเป็นการโต้แย้งสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดี
 ก็สามารถฟ้องขอเพิกถอนเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ได้โดยใช้พยานหลักฐานอื่นนำสืบ
 ประกอบข้ออ้างของตนเองได้โดยไม่จำเป็นต้องชะลอการตัดต้นไม้ถาวรแต่ประการใด
 ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกได้เข้าไปขัดขวางการทำประโยชน์ใน
 ที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเสียหายจาก
 การเสียโอกาสตัดต้นไม้ถาวรจึงมิใช่ความเสียหายโดยตรงที่เกิดจากการกระทำของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกต้องรับผิดชอบ
 ค่าเสียหายตามที่กล่าวอ้าง

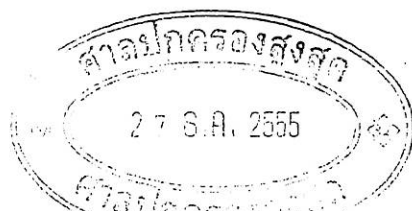

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นับแต่วันที่ออกเอกสารดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ อุทธรณ์ว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดให้พื้นที่บริเวณที่ดินพิพาทเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้แจ้งประกาศพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้แก่บุคคลที่อยู่ในเขตพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินทราบแล้ว เพื่อให้บุคคลที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์อยู่ และยังไม่มีเอกสารสิทธิมาขอออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ได้ ต่อมาวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ นายจำปี หลงโตดา ได้ยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูป โดยแจ้งว่าตนเองได้ครอบครองที่ดินแปลงที่ ๘ กลุ่มที่ ๔๒๔๒ จำนวนเนื้อที่ ๓๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยได้สิทธิครอบครองมาด้วยการซื้อมาจากนายบุญ กรวงษ์ และได้ทำประโยชน์โดยปลูกข้าวโพดเต็มพื้นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ โดยดำเนินการรังวัดที่ดินโดยมีนายจำปีเป็นผู้นำทำการรังวัด และทำการสอบสวนสิทธิของนายจำปี และในการดำเนินการรังวัดที่ดินและสอบสวนสิทธิดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดมาคัดค้านการดำเนินการแต่อย่างใด ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีก็มิได้คัดค้านเมื่อดำเนินการตามขั้นตอนเสร็จแล้ว จึงนำเรื่องเสนอคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วเพื่อพิจารณาวินิจฉัย แต่ปรากฏว่านายจำปีได้ถึงแก่ความตายก่อนที่คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วจะวินิจฉัย จึงทำให้รายนายจำปียังไม่มีเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกของนายจำปีได้ยื่นคำร้องขอรับมรดกสิทธิในที่ดินของนายจำปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้ดำเนินการสอบสวนสิทธิและแบ่งแยกที่ดินออกเป็น ๔ ส่วน ให้กับทายาทของนายจำปี คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้วนำเรื่องเสนอคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้วินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดิน โดยได้รับเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ นอกจากนี้ ในการดำเนินการจัดที่ทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินทำกิน โดยการออก

/หนังสือ...

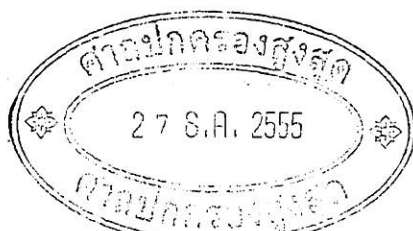
หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ และระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ โดยมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินพิพาทให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรถูกต้องตามวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการจัดที่ดินตามระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมครบถ้วนทุกขั้นตอน โดยในการดำเนินการดังกล่าวมีผู้ปกครองท้องที่ร่วมเป็นคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินพิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อเกษตรกรแต่ละราย และมีคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต เสร็จแล้วยังได้มีการประกาศผลการคัดเลือกเกษตรกรให้ผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านภายในกำหนด ๓๐ วัน แล้วจึงได้ดำเนินการออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่พิพาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ แต่ปรากฏว่าในการดำเนินการรังวัดที่ดินและสอบสิทธิจนกระทั่งออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ รวมเป็นเวลา ๘ ปีเศษ ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าแสดงตนและคัดค้านการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งที่ดินแปลงที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีสิทธิครอบครองมีเนื้อที่ ๗๔ ไร่เศษ เท่านั้น ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่อ้างว่าได้ครอบครองที่ดินพิพาทจึงยังมีข้อที่น่าสงสัย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้โดยชอบด้วยกฎหมายนั้น จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๘ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ การออกหนังสืออนุญาตให้แก่เกษตรกรนอกจากจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติของเกษตรกรให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวแล้ว

/จะต้อง...

จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าเกษตรกรรายนั้นเป็นผู้ถือครองที่ดินของรัฐหรือเกษตรกรผู้เช่าที่ดินที่นำมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และเป็นผู้ทำกินในที่ดินนั้นด้วย เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินของรัฐและเป็นผู้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาทในวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกต่างก็ยอมรับข้อเท็จจริงว่าที่ดินพิพาทใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัสเต็มพื้นที่และสามารถตัดขายได้แล้ว ซึ่งก็สอดคล้องกับหลักฐานภาพถ่ายที่ผู้ฟ้องคดีส่งศาลปกครองชั้นต้นที่แสดงว่าที่ดินพิพาทใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัสอยู่เต็มแปลง นอกจากนี้ เมื่อศาลปกครองชั้นต้นไต่สวนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับให้ถ้อยคำว่านายจำปี หลงโทดา และครอบครัวได้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกข้าวและข้าวโพดและไม่เคยใช้ที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสมาก่อนเลย และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่างแยกย้ายกันไปรับจ้างหรือประกอบอาชีพอื่นที่จังหวัดอื่น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กลับมายื่นคำขอรับมรดกที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ และได้ยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินโดยอ้างในแบบสอบสวนสิทธิว่าได้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกต้นยูคาลิปตัสเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นการให้ถ้อยคำที่ไม่เป็นความจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และในการรังวัดแบ่งแปลงที่ดินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ให้ถ้อยคำในบันทึกการนำทำการรังวัดว่าได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และได้ที่ดินมาโดยการรับมรดก นายจำปีและนางหลอด รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เคยปลูกต้นยูคาลิปตัสแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ว่าการทำประโยชน์ที่ดินเป็นสวนยูคาลิปตัส เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เห็นว่าในที่ดินพิพาทมีการปลูกต้นยูคาลิปตัสไว้แล้ว จากข้อเท็จจริงจึงเห็นได้ว่านายจำปีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ใช่ผู้ถือครองที่ดินของรัฐและไม่ใช้ผู้ทำกินในที่ดินพิพาทอีกด้วย นอกจากนั้น บริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ส่งคำชี้แจงและพยานหลักฐานต่อศาลปกครองชั้นต้นระบุว่า นายเพ็ง สงกา ได้ขายที่ดินแปลงทุ่งวิบาก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลตาหล้งใน อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่บริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๗๔ ไร่ ราคาไร่ละ ๒,๗๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายที่ดินและโอนสิทธิครอบครองที่ดินลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ และหนังสือยินยอมให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ลงวันที่ ๒

/กุมภาพันธ์...

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ โดยมีลายมือชื่อนายเพ็งและลายพิมพ์นิ้วมือนางหลอด ภรรยาของนายจำปี เป็นผู้ให้ความยินยอม และยังมีรูปแผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งของที่ดินที่มีการทำสัญญาซื้อขาย แนนท้ายหนังสือยินยอมดังกล่าว โดยมีลายมือชื่อนายเพ็ง และลายพิมพ์นิ้วมือนางหลอด กำกับในรูปแผนที่ที่ซื้อขายกันมีตำแหน่งที่ตั้งตรงกับที่พิพาท คือ ทิศตะวันออกจดทาง สาธารณประโยชน์และทิศตะวันตกจดคลองขี้เหล็ก และหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อและ รับโอนสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทจำนวน ๗๔ ไร่ มาจากบริษัท สวนกิตติ จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริตแล้ว ก็ได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ ด้วยการปลูกต้นยูคาลิปตัสตลอดมาเป็นเวลา ๑๙ ปีเศษแล้ว ไม่เคยละทิ้งการครอบครอง ไม่เคยมีใครเข้ามาแสดงตนว่าเป็นเจ้าของที่ดินพิพาทเลย ซึ่งหากมีใครเข้ามายุ่งเกี่ยวและ เข้าครอบครองที่ดินพิพาท ผู้ฟ้องคดีก็ต้องดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้บุกรุกนั้นทันที การที่ นายจำปีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีใช้เจ้าของที่ดินพิพาทและมิได้ ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาท แต่ไปขอออกเอกสาร ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ โดยให้ถ้อยคำที่เป็นเท็จต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้ไปคัดค้านก็หาทำให้นายจำปีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้สิทธิในการเป็นเจ้าของที่ดินพิพาทไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นเจ้าของ และมีสิทธิครอบครองที่ดิน ๗๔ ไร่ โดยส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำไปขอออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข มีเนื้อที่รวม ๓๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา ส่วนที่เหลืออีก ประมาณ ๓๕ ไร่เศษ ก็มีบุคคลอื่นกระทำการโดยทุจริตต่อผู้ฟ้องคดีนำไปขอออก เอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข เช่นกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ดำเนินการฟ้องร้องเป็นคดีแล้วและ อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองระยอง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๐/๒๕๔๙ ระหว่าง ผู้ฟ้องคดี กับนายเคน แสนลา กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี และคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๗๑/๒๕๔๙ ระหว่าง ผู้ฟ้องคดี กับนายขาว เพลินลาภ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีก็ได้กล่าวในคำฟ้องแล้วว่าที่ดินของผู้ฟ้องคดีแปลงนี้ทั้งหมด ได้มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ร่วมกับบุคคลภายนอกอีกหลายคนได้มาขอออก เอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็ได้ขอออกเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กับพวกไปหมดแล้ว ฉะนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า เป็นเจ้าของและมีสิทธิครอบครองที่ดินรวม ๗๔ ไร่ จึงเป็นความจริงไม่มีข้อที่น่าสงสัย ตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แต่อย่างไร จากข้อเท็จจริงจึงรับฟัง

/เป็นยุติ...

เป็นยุติว่านายจำปีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิใช่เป็นผู้ถือครองที่ดินพิพาท และมีใช่เป็นผู้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาททั้ง ๔ แปลง แต่ผู้ฟ้องคดีคือผู้ถือครองที่ดินพิพาท และเป็นผู้ทำกินอยู่ในที่ดินพิพาทที่แท้จริง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รวม ๔ แปลง ในคดีนี้ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมที่ดินพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๐๘๘ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม ตำบลสระขวัญ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลเขาสามสิบ ตำบลเขาฉกรรจ์ ตำบลพระเพลิง กิ่งอำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลห้วยโจด ตำบลวัฒนานคร ตำบลท่าเกวียน อำเภอวัฒนานคร ตำบลไทรเดี่ยว ตำบลไทรทอง ตำบลเบญจขร ตำบลชัยมะกรูด ตำบลคลองหาด ตำบลไทยอุดม ตำบลคลองไผ่เถื่อน อำเภอคลองหาด ตำบลผ่านศึก ตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ และตำบลคลองหินปูน ตำบลตาหลังใน ตำบลทุ่งมหาเจริญ ตำบลวังใหม่ ตำบลวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยปัจจุบันที่ดินพิพาทตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ประกาศแจ้งให้บุคคลที่อยู่ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินซึ่งยังไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินมาขอออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ และเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ นายจำปี หลงโศดาบิดาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปแปลงที่ ๘ กลุ่มที่ ๔๒๔๒ มีเนื้อที่ ๓๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา โดยในการสอบสวนสิทธิ นายจำปีให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการทำประโยชน์ว่าทำไร่ข้าวโพดเต็มแปลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระแก้วพิจารณา

/ในระหว่าง...

ในระหว่างการศึกษาพิจารณาประจำปีได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ขอรับมรดกสิทธิในที่ดินพิพาทและขอกระจายสิทธิ ต่อมาคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน จังหวัดสระแก้วมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับการคัดเลือกให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท โดยได้ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) แปลงเลขที่ ๒๒ เลขที่ ๙๗๖๑ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๙ ไร่ ๓ งาน ๗ ตารางวา แปลงเลขที่ ๒๐ เลขที่ ๙๗๕๗ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ แปลงเลขที่ ๘ เลขที่ ๙๗๕๙ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ และแปลงเลขที่ ๒๑ เลขที่ ๙๗๕๘ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ขอให้ดำเนินการเพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีเป็น เจ้าของที่ดินพิพาทได้ทำประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทโดยการปลูกต้นยูคาลิปตัสมากกว่า ๑๐ ปี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มิได้ดำเนินการ จึงได้ยื่นฟ้องคดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำพิพากษาให้เพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นับแต่วันที่ออกเอกสาร ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องในข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียก ค่าเสียหายโดยอ้างว่าเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหก อีกทั้งมีคำพิพากษายกคำขออื่นของผู้ฟ้องคดี คู่กรณีมิได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว คดีจึงมีประเด็นที่ต้อง วินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ แต่เพียงประเด็นเดียวว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นการกระทำที่ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ บัญญัติว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินใช้บังคับในท้องที่ใดแล้ว... (๔) ถ้าเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในที่ดินเขตป่าสงวนแห่งชาติส่วนใดแล้ว เมื่อ ส.ป.ก. จะนำที่ดินแปลงใดในส่วนนั้นไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินมีผลเป็นการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติในที่ดินแปลงนั้น และให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนตามกฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๓๖ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บรรดาที่ดินหรือสิ่งหาริมทรัพย์ใดๆ ที่ ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือได้มาโดยประการอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ และให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บัญญัติว่า ที่ดินที่บุคคลได้รับสิทธิโดยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะทำการแบ่งแยกหรือโอนสิทธิในที่ดินนั้นไปยังผู้อื่นมิได้ เว้นแต่เป็นการตกทอดทางมรดกแก่ทายาทโดยธรรม... ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เกษตรกรผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินได้ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) เกษตรกรผู้ถือครองที่ดินของรัฐหรือเกษตรกรผู้เช่าที่ดินนำมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และเป็นผู้ทำกินในที่ดินนั้น (๒) เกษตรกรผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนขอรับที่ดินทำกินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (๓) เกษตรกรอื่นตามที่คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกำหนด

ข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๐๘๘ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าเขาฉกรรจ์ ป่าโนนสาวเอ้ ป่าปลายคลองห้วยไคร้ และป่าพระสึง ในท้องที่ตำบลท่าเกษม ตำบลสระแก้ว ตำบลเขาฉกรรจ์

/อำเภ...

อำเภอสระแก้ว ตำบลท่าเกวียน อำเภอวัฒนานคร ตำบลผักขะ ตำบลไทรเดี่ยว ตำบล
 ชับมะกรูด ตำบลคลองหาด ตำบลไทยอุดม อำเภอวัฒนานคร ตำบลเมืองไผ่ ตำบลผ่านศึก
 ตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ และตำบลตาหลังใน ตำบลวังน้ำเย็น ตำบลวังสมบูรณ์
 ตำบลวังใหม่ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดปราจีนบุรี เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒
 ธันวาคม ๒๕๓๗ ได้มีพระราชกฤษฎีกาซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕
 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ กำหนดเขตที่ดินในท้องที่
 ตำบลสระแก้ว ตำบลท่าเกษม ตำบลสระขวัญ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลเขาสามสิบ ตำบล
 เขาฉกรรจ์ ตำบลพระเพลิง กิ่งอำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอเมืองสระแก้ว ตำบลห้วยโจด ตำบล
 วัฒนานคร ตำบลท่าเกวียน อำเภอวัฒนานคร ตำบลไทรเดี่ยว ตำบลไทรทอง ตำบล
 เบญจขจร ตำบลชัยมะกรูด ตำบลคลองหาด ตำบลไทยอุดม ตำบลคลองไก่อ้อื่น อำเภอ
 คลองหาด ตำบลผ่านศึก ตำบลทับพริก อำเภออรัญประเทศ และตำบลคลองหินปูน ตำบล
 ตาหลังใน ตำบลทุ่งมหาเจริญ ตำบลวังใหม่ ตำบลวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัด
 สระแก้ว ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงดำเนินการปฏิรูปที่ดินโดยให้เกษตรกร
 ยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูปที่ดินในท้องที่ดังกล่าว นายจำปีจึงได้ยื่น
 คำร้องลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูป (ส.ป.ก.๔ - ๒๓ ก (๑))
 โดยแจ้งว่าเป็นผู้ถือครองเดิมและขอทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูป เนื้อที่ ๓๙ ไร่ ๓ งาน
 ๗ ตารางวา แต่ต่อมานายจำปีได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้ยื่นคำขอรับมรดกที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินต่อจากนายจำปี
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงจัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท
 และได้ออกเอกสารสิทธิเป็นหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน
 (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) แปลงเลขที่ ๒๒ เลขที่ ๙๗๖๑ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๙ ไร่
 ๓ งาน ๗ ตารางวา แปลงเลขที่ ๒๐ เลขที่ ๙๗๕๗ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒
 เนื้อที่ ๑๐ ไร่ แปลงเลขที่ ๘ เลขที่ ๙๗๕๙ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๑๐ ไร่
 และแปลงเลขที่ ๒๑ เลขที่ ๙๗๕๘ ระบุว่า ส.ป.ก.ที่/กลุ่มที่ ๔๒๔๒ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ อำเภอวังน้ำเย็น
 จังหวัดสระแก้ว ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามลำดับ ต่อมาผู้ฟ้องคดี
 ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖
 ขอให้เพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข)

/ที่ผู้ถูกฟ้องคดี...

ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยอ้างว่าได้ซื้อที่ดินดังกล่าวจากบริษัท สวนกิตติ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๒ ในอัตราไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ปัจจุบันที่ดินพิพาทตั้งอยู่ในเขตตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดียังได้ซื้อที่ดินแปลงอื่นอีก ๒ แปลง จากบริษัท สวนกิตติ จำกัด เนื้อที่ ๒๓ ไร่เศษ และ ๖ ไร่เศษ รวมเนื้อที่ทั้ง ๓ แปลง มีเนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ ๒ งาน ๘๘ ตารางวา ต่อมาเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีได้ปลูกต้นยูคาลิปตัสรอบแรกและได้ตัดโค่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ในรอบที่สอง ได้ใช้กล้าไม้พันธุ์ เค ๕๒ ซึ่งได้ซื้อมาจากบริษัท อะโกร ไลน์ส จำกัด มาทำการปลูก และตัดโค่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่วนรอบที่สามได้ใช้ต่อเติมโดยให้ต้นไม้ขึ้นเอง ขณะฟ้องคดีนี้มีต้นยูคาลิปตัสปลูกอยู่เต็มพื้นที่ ๗๔ ไร่ มีอายุ ๖ ปี ยังไม่ได้ตัดโค่น ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นพี่น้องและเป็นบุตรของนายจำปีและนางหลอด หลงโตดา ครอบครัวยกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยปลูกข้าวและข้าวโพดมาตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ไปทำงานรับจ้างที่กรุงเทพมหานครและที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ต่อมาเมื่อได้เดินทางกลับไปยังภูมิลำเนาจึงได้ทราบจากนายจำปีว่า ได้นำที่ดินพิพาทไปให้บริษัท สวนกิตติ จำกัด เช่าปลูกต้นยูคาลิปตัส จำนวน ๓๙ ไร่เศษ ระยะเวลาการเช่า ๕ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ได้แยกย้ายไปทำงานในต่างจังหวัดเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คงเหลือแต่นายจำปีและนางหลอดที่ยังอยู่ในที่ดินพิพาท

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นคือ ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำรงจรัญวัดที่ดินเพื่อออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินนั้น นายจำปีหรือผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์อยู่ในที่ดินดังกล่าว พยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าวได้แก่ นายสมนึก เสงทรัพย์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ได้ให้การว่า ที่ดินพิพาทเดิมเป็นของนางหลอด หลงโตดา ต่อมานางหลอดได้ขายที่ดินแปลงพิพาทให้กับนายเพ็ง สงกา ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ นายเพ็งได้ขายให้กับบริษัท สวนกิตติ จำกัด และบริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ขายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยปลูกต้นยูคาลิปตัสตลอดมาและได้ตัดขายไปแล้วจำนวน ๒ ครั้ง นายสมชาย ธนรัตนโสภณ

/ผู้รับมอบอำนาจ...

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ การจัดทำโครงการดังกล่าวเป็นการจัดที่ดินที่ราษฎรครอบครองกันอยู่เดิมเท่านั้น สำหรับขั้นตอนการจัดที่ดินให้ราษฎรจะใช้วิธีให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันนัดราษฎรที่อยู่ในพื้นที่มาขึ้นเขตที่ดินของตน และเมื่อถึงวันนัดรังวัดหากราษฎรรายใดไม่อยู่ ราษฎรที่อยู่ข้างเคียงสามารถชี้เขตแทนได้ด้วย หลังจากนั้นจะนำผลการรังวัดเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพื่อทำการสอบสวนสิทธิโดยให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันเป็นผู้นัดราษฎรแล้วจึงส่งเจ้าหน้าที่ลงไปสอบสวนสิทธิ จากนั้นก็นำเสนออนุกรรมการเกษตรกรของอำเภอ โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการระดับอำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้านร่วมเป็นคณะอนุกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของเกษตรกร จากนั้นก็จะนำเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อนุมัติให้เกษตรกรรายใดได้รับเอกสาร ส.ป.ก.๔ - ๐๑ สำหรับที่ดินพิพาทนายจำปีเป็นผู้นำชี้ที่ดินให้ทำการรังวัดและได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท เมื่อพิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานในสำนวนคดีโดยตลอดแล้ว เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ จะมีพยานหลักฐานยืนยันว่าขณะที่ให้เกษตรกรยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ที่ดินแปลงพิพาทมีนายจำปีเป็นผู้ยื่นคำร้องขอและนำเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไปทำการรังวัดปักเขตที่ดินและแจ้งว่าเป็นผู้ถือครองที่ดินโดยมีผู้ปกครองท้องที่และเพื่อนบ้านรับรองว่านายจำปีได้เข้าครอบครองที่ดินพิพาทตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็มีพยานหลักฐานซึ่งเป็นหนังสือโอนสิทธิการครอบครองที่ดินฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๒ ระหว่างบริษัท สวนกิตติ จำกัด กับผู้ฟ้องคดี และคำให้การของนายสมนึก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลทุ่งมหาเจริญ ที่ให้การสอดคล้องกับข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่าที่ดินพิพาทเดิมนางตลอดได้ครอบครองทำประโยชน์นางตลอดได้ขายให้กับนายเพ็ง นายเพ็งได้ขายให้กับบริษัท สวนกิตติ จำกัด และบริษัท สวนกิตติ จำกัด ขายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๒ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทด้วยการปลูกต้นยูคาลิปตัสมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๓ และในชั้นได้สวนของศาลปกครองชั้นต้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถ้อยคำว่าได้มีนายจำปีและนางตลอดเคยปลูกบ้านอาศัยอยู่ในที่พิพาท แต่ต่อมาได้ย้ายมาปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้าน

/และหลังจาก...

และหลังจากให้บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้า ก็ไม่ได้เข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทกรณีจึงเป็นการรับว่านายจำปี นางหลอด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้ครอบครองอยู่อาศัยบนที่ดินพิพาทในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สำรวจริงวัดเพื่อออกหนังสือ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ส่วนที่กล่าวอ้างว่าได้ให้บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้านั้น ปรากฏหลักฐานที่บริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้นำส่งศาลซึ่งเป็นหนังสือสัญญาซื้อขายและโอนสิทธิครอบครองที่ดินระหว่าง บริษัท สวนกิตติ จำกัด กับนายเพ็ง สงกา หนังสือยินยอมให้เข้าไปทำประโยชน์ในที่ดิน และแผนที่ที่ดิน ซึ่งมีลายมือชื่อของนายเพ็ง และลายพิมพ์นิ้วมือของนางหลอด ในเอกสารดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหกไม่ได้โต้แย้งหรือคัดค้านพยานเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อพยานหลักฐานดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานของบุคคลภายนอกไม่มีส่วนได้เสียกับคู่กรณี จึงมีน้ำหนักควรแก่การรับฟังว่านายจำปีและนางหลอดได้ขายที่ดินที่พิพาทให้แก่ นายเพ็ง และนายเพ็งได้ขายให้แก่บริษัท สวนกิตติ จำกัด มิใช่บริษัท สวนกิตติ จำกัด เข้าที่ดินดังกล่าวจากนายจำปี ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้าง เมื่อบริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้ขายที่ดินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดี และส่งมอบการครอบครองตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๒ และผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำประโยชน์โดยปลูกต้นยูคาลิปตัสตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๓๓ อีกทั้งได้ตัดโค่นต้นยูคาลิปตัสขายไปแล้วถึง ๒ ครั้ง โดยระยะเวลาในการตัดโค่นแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ ๔ ปี ถึง ๖ ปี ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีต้นยูคาลิปตัสปลูกอยู่ในที่ดินพิพาทแล้ว พยานหลักฐานแห่งคดีจึงฟังได้ว่านายจำปีและนางหลอดได้สละการครอบครองที่ดินพิพาทให้แก่นายเพ็ง และนายเพ็งได้โอนการครอบครองให้แก่บริษัท สวนกิตติ จำกัด และสุดท้ายบริษัท สวนกิตติ จำกัด ได้โอนและส่งมอบที่ดินพิพาทให้แก่ผู้ฟ้องคดีในเวลาต่อมา ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทตามนัยมาตรา ๑๓๗๗ และมาตรา ๑๓๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยการรับมรดกสิทธิในที่ดินต่อจากนายจำปี ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับข้อ ๘ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะนายจำปีและ

/นางหลอด...

นางหลอดไม่ใช่เกษตรกรผู้ถือครองที่ดินและทำกินในที่ดินพิพาท การจัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ตลอดจนออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะทายาทของนายจำปีและนางหลอด จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ข) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นับแต่วันที่ออกเอกสารดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษานั้น ชอบแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

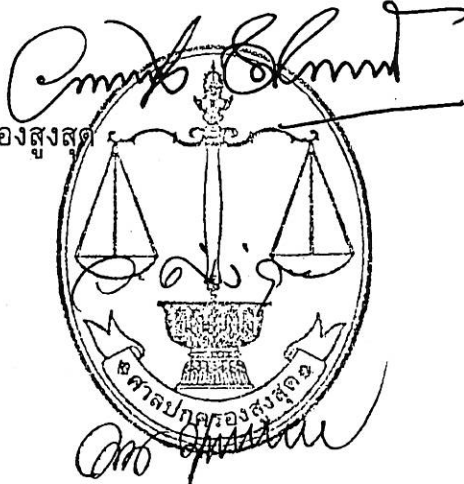
พิพากษายืน

นายสมชาย งามวงศ์ชน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรารุณ ศิริยุทธวัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมิง พรทวีศักดิ์อุดม

